

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 578

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 iulie 2008

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 714 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	2-3		
Decizia nr. 716 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.....	3-5		
Decizia nr. 725 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 și 400 din Codul de procedură civilă	5-7		
Decizia nr. 733 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 și 244 ¹ din Codul de procedură civilă	7-8		
Decizia nr. 839 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	9-10		
Decizia nr. 843 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local	10-12		
Decizia nr. 845 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.....	12-13		
Decizia nr. 846 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (1) și art. 68 din Legea nr. 59/1934 asupra Cecului	13-14		
Decizia nr. 849 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România	15-16		
		Decizia nr. 850 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Codul de procedură civilă	16-17
		Decizia nr. 854 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală	17-19
		Decizia nr. 861 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal, precum și ale art. 1 pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi	19-20
		Decizia nr. 862 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 2 din Codul de procedură penală	21-22
		Decizia nr. 868 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 din Codul de procedură penală	22-23
		Decizia nr. 880 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 și 4 din Codul de procedură penală	23-24
		Decizia nr. 893 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580 ² și art. 580 ³ din Codul de procedură civilă	25-26
		Decizia nr. 894 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278 ¹ din Codul de procedură penală	26-27
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		114. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru modificarea Metodologiei de monitorizare a pieței interne a gazelor naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 62/2007	28-46
		4.872. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind aprobarea Certificatului de absolvire a Departamentului pentru pregătirea personalului didactic	47-48

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 714

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Vasilica Dobre în Dosarul nr. 1.090/1.748/2007 al Judecătoriei Cornetu.

La apelul nominal răspund apărătorii autorului excepției, Cristian Gâdea și Neli Păduraru, cu împuternicire la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Apărătorii părții prezente solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele cuprinse în notele scrise depuse la dosarul cauzei. Subliniază că, prin motivele de neconstituționalitate invocate, nu solicită reformularea de către Curtea Constituțională a textului de lege criticat, astfel încât excepția ridicată nu este inadmisibilă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă. În acest sens, arată că motivul de neconstituționalitate invocat de către autor nu privește textul de lege criticat ca atare, ci aplicarea acestuia, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.090/1.748/2007, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.** Excepția a fost ridicată de Vasilica Dobre într-o cauză civilă privind pronunțarea de către instanța de judecată a unei hotărâri care să țină loc de act de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, fiind contrar dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât dă posibilitatea instanțelor de judecată să pronunțe o hotărâre care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare în condițiile în care anterior s-a încheiat un antecontract, iar una dintre părți s-a răzgândit. Susține că o

soluție judicioasă pentru această situație ar fi posibilitatea celeilalte părți de a cere în instanță despăgubirile stabilite prin antecontract. Consideră că textul de lege criticat ar trebui aplicat numai la situațiile în care vânzătorul a pus în posesie cumpărătorul, iar acesta din urmă a plătit prețul integral, însă nu s-a încheiat contract de vânzare-cumpărare în formă autentică.

Judecătoria Cornetu apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, textul de lege criticat fiind lacunar.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, nefiind contrar dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât dă expresie regulii executării în natură a obligației. Totodată, apreciază că invocarea excepției de neconstituționalitate a fost determinată de modul de interpretare și aplicare a legii, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, susținerile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (2) din titlul X „*Circulația juridică a terenurilor*” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, având următorul cuprins: „*În situația în care după încheierea unui antecontract cu privire la teren, cu sau fără construcții, una dintre părți refuză ulterior să încheie contractul, partea care și-a îndeplinit obligațiile poate sesiza instanța competentă care poate pronunța o hotărâre care să țină loc de contract.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la garantarea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 5 alin. (2) din titlul X „*Circulația juridică a terenurilor*” din

Legea nr. 247/2005 reglementează situația în care se încheie un antecontract având ca obiect un teren cu sau fără construcții, iar ulterior una dintre părți refuză să încheie contractul la care s-a obligat prin promisiune, instanța de judecată putând să pronunțe, la sesizarea părții care și-a îndeplinit obligațiile, o hotărâre care să țină loc de contract.

Curtea reține că, prin încheierea unui antecontract sub forma unei promisiuni sinalagmatice de vânzare și de cumpărare a unui imobil, se naște în sarcina promitentului-vânzător și a promitentului-cumpărător obligația de a face, respectiv de a încheia un contract de vânzare-cumpărare în viitor. În caz de neexecutare a obligațiilor asumate, răspunderea fiind contractuală, executarea în natură a obligației „de a face” se poate realiza prin acțiune personală având ca obiect pronunțarea unei hotărâri ce ține loc de contract de vânzare-

cumpărare. Curtea constată că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2).

Totodată, cu privire la susținerea autorului excepției potrivit căreia o soluție judicioasă ar fi posibilitatea de a cere în instanță despăgubirile stabilite prin antecontract, Curtea constată că acest motiv de neconstituționalitate invocat nu privește textul de lege criticat, ci aplicarea acestuia, aspect ce excedează competenței instanței de contencios constituțional. În practică, în cazul în care instanța de judecată nu pronunță o hotărâre care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare, partea în culpă este obligată la plata de daune interese. În același mod, instanța de judecată poate constrânge părțile să încheie contractul prin stabilirea de daune cominatorii până la executarea obligației în natură.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Vasilica Dobre în Dosarul nr. 1.090/1.748/2007 al Judecătoriei Cornetu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 716

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Magistratul-asistent referă asupra cauzei. În acest sens, arată că autorul excepției a comunicat la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 494 din 29 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.391/288/2007, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Felicia Pîrvan în Dosarul nr. 7.391/288/2007 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

unităților economice sau bugetare de stat. Excepția a fost ridicată de Felicia Pîrvan într-o cauză ce are ca obiect soluționarea acțiunii civile privind pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, 44, 47 și 52 din Constituție, prin aceea că i se cere să aibă calitatea de „titular al contractului de închiriere” a locuinței ce face obiectul antecontractului de vânzare-cumpărare încheiat cu Municipiul Râmnicu Vâlcea. Consideră că această condiționare constituie un impediment care nu corespunde rațiunii legii de a fi „o normă de justiție socială”.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea consideră că prevederile criticate sunt nu numai conforme literei și spiritului dispozițiilor constituționale invocate, ci și legitime din punct de vedere economic, social și moral.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 sunt constituționale. În acest sens, arată că textele de lege criticate nu contravin principiilor constituționale privind egalitatea cetățenilor în fața legii și garantarea dreptului de proprietate, întrucât, pe de o parte, se aplică uniform cetățenilor care se află în situația stabilită de ipoteza normelor menționate, iar pe de altă parte, sunt conforme literei și spiritului art. 44 din Constituție. Apreciază că celelalte dispoziții constituționale invocate nu au incidență în cauză. Totodată, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 223/2004, nr. 388/2004, nr. 362/2004 și nr. 113/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 29 iulie 1992 și republicată mai întâi în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 15 septembrie 1994 și apoi în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, având următorul conținut:

— Art. 1: „*Locuințele construite din fondurile statului pot fi cumpărate de titularii contractelor de închiriere, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație și ale prezentei legi.*”

Sunt exceptate de la prevederile alin. 1 locuințele care depășesc suprafețele maxime prevăzute în actele normative în baza cărora s-au executat locuințele din fondurile statului și din fondurile unităților economice și bugetare de stat, precum și cele care prezintă, la data vânzării, finisaje superioare, echivalente unor lucrări de artă sau ornamentale deosebite, sau care beneficiază de dotări speciale, cum ar fi: piscină, saună, seră, crămă, bar-vinotecă, cameră frigorifică sau altele asemenea.

De asemenea, sunt exceptate locuințele de protocol care au servit sau servesc demnitarilor sau altor persoane alese sau numite în funcții drept locuințe pe durata exercitării funcției, chiar dacă acestea sunt scoase ulterior din evidența locuințelor de protocol.”;

— Art. 7: „*Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.*”

De asemenea, vor fi vândute la cerere, în condițiile prevederilor alin. 1 și cu respectarea dispozițiilor art. 1 alin. 3, titularilor de contracte de închiriere și locuințele care înainte de 6 martie 1945 au aparținut regiilor autonome, instituțiilor și societăților cu capital de stat, mixt sau privat, care și-au încetat existența după această dată sau, după caz, au devenit, prin reorganizare, unități economice sau bugetare de stat.

Locuințele care înainte de 6 martie 1945 au aparținut societăților cu capital privat sau mixt vor fi vândute în condițiile de evaluare, de achitare integrală sau în rate a prețului și de exceptare de la vânzare, prevăzute în Legea nr. 112/1995.

Evaluarea și vânzarea locuințelor prevăzute la alin. 1 și 2 și la art. 1 alin. 1, pentru care nu s-au încheiat contracte de vânzare-cumpărare până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor face în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi, completate cu prevederile referitoare la coeficienții de uzură din Decretul nr. 93/1977, la un preț indexat în funcție de creșterea salariului minim brut pe țară la data cumpărării, față de cel existent la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/1992.

Art. 1 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

Beneficiază de prevederile alin. 1 și chiriașii care nu sunt angajații unităților proprietare.

Locuințele de intervenție, în sensul prezentei legi, sunt cele destinate cazării personalului unităților economice sau bugetare care, prin contractul de muncă, îndeplinește activități sau funcții ce necesită prezența, permanentă sau în caz de urgență, în cadrul unităților. Aceste locuințe nu se vând.

Unitățile economice sau bugetare pot să dețină și să construiască din fonduri proprii locuințe de serviciu, destinate închirierii salariaților acestora, cu contract de închiriere accesoriu la contractul de muncă. Modul de administrare și eventuala înstrăinare a acestor locuințe se vor stabili de consiliile de administrație, respectiv de conducerea unităților.

Locuințele de serviciu din mediul rural, destinate personalului medical, didactic, altor specialiști sau personalului Ministerului de Interne, nu se vând.”

Textele constituționale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2), referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 20, relative la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 44, privind garantarea dreptului de proprietate privată, ale art. 47, referitoare la obligația statului de a asigura cetățenilor un nivel

de trai decent, și ale art. 52 alin. (1), privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică. Totodată, autorul invocă încălcarea dispozițiilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea reține că art. 1 din Legea nr. 85/1992, republicată, prevede o trecere în proprietatea foștilor chiriași a locuințelor dobândite prin cumpărare de la unitățile economice sau bugetare de stat, atribuirea terenurilor făcându-se integral sau proporțional cu cota-parte din dreptul de proprietate asupra construcției respective. Totodată, Curtea observă că art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, reglementează norme ce dau posibilitatea chiriașilor de a cumpăra locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.

Curtea constată că textele de lege criticate nu instituie privilegii sau discriminări între cetățeni și nu încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, tratamentul egal impunându-se doar pentru cetățenii aflați în situații identice. Astfel, prin calitatea cerută de textele de lege criticate de „titular al unui contract de închiriere” pentru a putea cumpăra o locuință, în temeiul Legii nr. 85/1992, chiriașii se află într-o situație juridică diferită față de alte persoane fizice ce folosesc imobilul. În speță, autorul a încheiat un antecontract de vânzare-cumpărare având ca obiect o astfel de locuință, putându-se adresa instanței pe

calea dreptului comun (art. 1073 și art. 1077 din Codul civil) și nu în temeiul Legii nr. 85/1992.

De altfel, Curtea a reținut în jurisprudența sa că textele de lege criticate consacră o normă de justiție socială „pentru chiriași”, care au astfel posibilitatea să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic.

Totodată, Curtea reține că autorul excepției a indicat ca temei al sesizării atât dispozițiile constituționale ale art. 20, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 44, relative la garantarea dreptului de proprietate privată, ale art. 47, privind obligația statului de a asigura cetățenilor un nivel de trai decent, și ale art. 52 alin. (1), privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, cât și prevederile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Examinând această susținere, Curtea constată că, în raport cu motivele invocate în sprijinul excepției de neconstituționalitate, textele indicate nu sunt relevante, neavând concludență pentru soluționarea acestora.

Curtea constată, de asemenea, că hotărârile pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Mașiniexportimport Industrial Group S.A. împotriva României*, *Străin și alții împotriva României*, *Weissman și alții împotriva României* și *Porțeanu împotriva României* nu prezintă relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Felicia Pîrvan în Dosarul nr. 7.391/288/2007 al Judecătoriai Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 725

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 și 400
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 și 400 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Veronica Dinu, Dumitru Gabriel Dinu,

Monica Florentina Dinu și Valentin Dinu în Dosarul nr. 5.802/300/2007 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei, arătând că la dosarul Curții Constituționale autorul excepției a depus o cerere prin care solicită acordarea unui termen în vederea pregătirii apărării.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii, apreciind că, întrucât încheierea de sesizare a Curții Constituționale datează din 18 septembrie 2007, partea a avut suficient timp să angajeze un apărător până la termenul fixat de instanță.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării, deoarece nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorul acesteia enumeră o serie de texte constituționale, fără a motiva în ce constă neconstituționalitatea dispozițiilor criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.802/300/2007, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 și 400 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Veronica Dinu, Dumitru Gabriel Dinu, Monica Florentina Dinu și Valentin Dinu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia se limitează a enumera dispozițiile constituționale presupus a fi încălcate, fără a-și argumenta critica de neconstituționalitate.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, instituirea prin lege a procedurii de soluționare a cauzelor civile reprezentând o opțiune a legiuitorului, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că art. 399 și 400 din Codul de procedură civilă se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale, nu încalcă accesul liber la justiție și nici dreptul la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10

și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 399 și 400 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 399: „*Împotriva executării silită, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută la art. 281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.*

Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage sancțiunea anulării actului nelegal.

De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formulă executorie sau, după caz, încuviințarea executării, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”;

— Art. 400: „*Contestația se introduce la instanța de executare.*

Contestația privind lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu se introduce la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută. Dacă o asemenea contestație vizează un titlu executoriu ce nu emană de la un organ de jurisdicție, competența de soluționare aparține instanței de executare.”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16, care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 20, referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21, privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, și ale art. 44 alin. (2), privind dreptul de proprietate privată. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și cele ale art. 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la dreptul persoanei la un nivel de trai suficient, care include dreptul la o locuință.

Examinând excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată de Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, precum și argumentele invocate de autorii acesteia, Curtea constată că, pe lângă faptul că pretinsa neconstituționalitate este dedusă exclusiv din modul de aplicare a prevederilor art. 399 și 400 din Codul de procedură civilă de către instanța judecătorească, autorul excepției se limitează în a enumera textele constituționale considerate a fi încălcate, fără a preciza în concret motivele pe care se întemeiază contrarietatea cu Legea fundamentală.

Prin urmare, excepția nu este motivată, nefiind respectate dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”. În mod constant, jurisprudența instanței constituționale a stabilit că sesizările de neconstituționalitate adresate Curții fără a fi motivate trebuie respinse ca inadmisibile, Curtea neputându-se substitui subiectelor îndreptățite să o sesizeze, întrucât ar exercita un control din oficiu, ceea ce este contrar sistemului nostru constituțional.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 și 400 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Veronica Dinu, Dumitru Gabriel Dinu, Monica Florentina Dinu și Valentin Dinu în Dosarul nr. 5.802/300/2007 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 733

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 și 244¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 și 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 4/42/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din data de 20 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr.4/42/2007, **Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art.244 și 244¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, contravenind principiului egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât împotriva încheierii prin care instanța de judecată a respins cererea de suspendare a judecării cauzei nu poate fi exercitată calea de atac decât odată cu fondul, spre deosebire de încheierea prin care se admite o astfel de cerere, care poate fi atacată separat. Or, o atare împrejurare este de natură a crea o situație discriminatorie între părțile aflate în proces, ceea ce contravine prevederilor art. 16 și 21 din Constituție.

Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, ceea ce diferă între cele două situații — a admiterii cererii de suspendare și a respingerii acesteia — fiind doar momentul în care se poate exercita calea de atac împotriva respectivei soluții.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 244 și 244¹ din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 244: „*Instanța poate suspenda judecata:*

1. *când dezlegarea pricinii atâră, în totul sau în parte, de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;*

2. *când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărătoare asupra hotărării ce urmează să se dea.*

Suspendarea va dăinui până când hotărârea pronunțată în pricina care a motivat suspendarea a devenit irevocabilă.”;

— Art. 244¹: “*Asupra suspendării judecării procesului, instanța se va pronunța prin încheiere care poate fi atacată cu recurs în mod separat, cu excepția celor pronunțate în recurs.*

Recursul se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecării procesului, atât împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, cât și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a procesului.”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Cu privire la dispozițiile art. 244 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 29 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 26 februarie 2004, statuând că, având posibilitatea de a aprecia oportunitatea suspendării cursului judecării, instanța

este chemată să cenzureze toate acele cazuri care ar putea constitui pretext pentru tergiversarea judecării. Prin urmare, lăsarea măsurii suspendării la aprecierea judecătorului, atunci când dezlegarea pricinii depinde de existența unui drept care face obiectul unui alt proces aflat în curs, este menită să-i permită acestuia să își exercite rolul activ, sancționând eventualele tentative de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, incontestabil mai eficient decât în situația în care suspendarea ar avea caracter imperativ.

În ceea ce privește dispozițiile art. 244¹ din Codul de procedură civilă, Curtea constată, de asemenea, că s-a mai pronunțat asupra unei atare critici. Astfel, prin Decizia nr. 324 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 decembrie 2002, Curtea a reținut că textul de lege criticat nu conține nicio dispoziție discriminatorie, regimul juridic diferit — constând în aceea că numai încheierea prin care s-a dispus suspendarea judecării poate fi atacată cu recurs separat, în vreme ce încheierea prin care s-a respins cererea de suspendare poate fi atacată doar odată cu fondul — fiind determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite, ambele fiind determinate de asigurarea celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Reglementarea procedurală dedusă controlului nu contravine nici art. 21 din Constituție, întrucât, chiar dacă încheierea de respingere a cererii de suspendare nu poate fi atacată cu recurs separat, ea poate fi atacată odată cu fondul, potrivit prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care constituie reglementarea de drept comun în materie.

Atât considerentele, cât și soluția deciziilor amintite sunt pe deplin valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 și 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 4/42/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 839

din 8 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Luciana Joian în Dosarul nr. 767.1/104/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât critica tinde la complinirea unor lacune ale textului de lege criticat, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 767.1/104/2007, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**, excepție ridicată de Luciana Joian.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că prevederile art. 35 din Legea nr. 230/2007 se limitează la a preciza că asociațiile de proprietari pot opta între a angaja persoane fizice atestate pentru funcția de administrator de imobile și a încheia contracte de administrare cu persoane juridice specializate și autorizate, fără a reglementa expres situația obținerii atestărilor de către persoanele fizice. Ca urmare a acestei omisiuni, se poate considera că legea menține valabilitatea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 400/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, care, la art. 71 alin. 3, stipulează că atestatul poate fi reînnoit, suspendat sau retras de către autoritatea emitentă, la propunerea motivată a compartimentului specializat din cadrul consiliului local. Or, această autoritate este chiar primarul, căruia legea îi atribuie în acest domeniu competențe deliberative, iar nu executive, așa cum stabilește art. 121 alin. (1) din Constituție. Așa fiind, autorul excepției consideră că textul de lege criticat, prin omisiune, conduce la o extindere a ariei atribuțiilor primarului, astfel cum sunt acestea reglementate de art. 63 din Legea nr. 215/2001, operând o modificare de esență în cuprinsul unei legi organice. O asemenea modificare este contrară normelor de drept ce consacră regula potrivit căreia un act normativ nu poate fi modificat decât printr-un act normativ cu forță juridică egală sau

superioară, astfel încât sunt încălcate prevederile art. 73 alin. (3) lit. o) din Constituție.

Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari a fost adoptată de Parlament cu respectarea exigențelor constituționale stabilite pentru legile organice, iar art. 35 din lege, instituind reguli privind administrarea asociației de proprietari, este în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate de autor în susținerea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 35 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, care au următorul conținut: „(1) Pentru activitatea de administrare care include activități de administrare tehnică, de contabilitate și casierie, asociația de proprietari poate angaja fie persoane fizice atestate pentru funcția de administrator de imobile, fie poate încheia contract de administrare cu persoane juridice specializate și autorizate, care au ca obiect de activitate numai domeniul asociațiilor de proprietari ori care au ca activitate principală administrarea imobilelor pe bază de tarife sau contract. Administratorilor de imobile li se aplică în mod corespunzător prevederile art. 21 alin. (2) și ale art. 22.

(2) Persoanele fizice pot fi angajate prin încheierea unui contract individual de muncă, conform celor stabilite prin negociere directă.

(3) Candidații pentru funcția de administrator de imobile trebuie să prezinte comitetului executiv al asociației de proprietari documentele solicitate, garanțiile profesionale și materiale prevăzute de lege și trebuie să nu fi suferit nicio condamnare.

(4) Comitetul executiv adoptă decizii asupra cuantumului salariilor, al indemnizațiilor și al eventualelor premii care se acordă personalului încadrat cu contract individual de muncă,

precum și asupra valorii și a modalităților de contractare, în cazul în care administrarea clădirii este asigurată de persoane juridice, în limita bugetului de venituri și cheltuieli adoptat de adunarea generală a proprietarilor.

(5) De asemenea, comitetul executiv decide și asupra acordării unor drepturi bănești membrilor asociației de proprietari care desfășoară activități lucrative folositoare acesteia, în limita bugetului de venituri și cheltuieli adoptat de adunarea generală a proprietarilor.”

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 73 alin. (3) care stabilește domeniul de reglementare al legii organice, ale art. 120 privind principiile de bază ale administrației publice locale și ale art. 121 referitoare la autoritățile comunale și orașenești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, critica autorului excepției vizează faptul că dispozițiile legale deduse controlului omit să reglementeze modalitățile de obținere a autorizațiilor în baza cărora

persoanele fizice pot presta servicii de administrare a imobilelor în care sunt constituite asociații de proprietari. Astfel, critica urmărește în fapt o completare a legii, operație care excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 din Legea nr. 230/2007 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

De altfel, Curtea constată că intră în competența instanței judecătorești stabilirea normei juridice aplicabile în materia managementului de proprietate al condominiului, precum și verificarea legalității actelor în temeiul cărora persoanele fizice sau juridice sunt atestate, respectiv autorizate pentru realizarea și furnizarea serviciilor necesare administrării, întreținerii, investițiilor și reparațiilor asupra proprietății comune, atât sub aspectul autorității competente să emită astfel de autorizații, cât și sub aspectul îndeplinirii condițiilor pe care legea le impune persoanelor solicitante.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Luciana Joian în Dosarul nr. 767.1/104/2007 al Curții de Apel Craiova – Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 843

din 8 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor

județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local, excepție ridicată de Societatea Comercială „Incitato Fortyogo” — S.R.L. din Târgu Secuiesc în Dosarul nr. 855/119/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin avocat Neculai Anton, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul autorului excepției susține admiterea acesteia și constatarea neconstituționalității tezei finale a alin. (3) din art. 8 al Legii nr. 550/2002 care consacră caracterul definitiv și irevocabil al hotărârii judecătorești prin care se stabilește prețul de vânzare al spațiului comercial sau de prestări de servicii, aflat

în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale sau al celui aflat în patrimoniul regiilor autonome de interes local. Această dispoziție privează partea interesată de posibilitatea de a formula o cale de atac, împrejurare ce este de natură a contraveni art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 24 și art. 126 alin. (6) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că liberul acces la justiție nu presupune accesul la toate gradele de jurisdicție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 855/119/2007, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Incitato Fortyogo” — S.R.L. din Târgu Secuiesc.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că teza finală a art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002, potrivit căreia hotărârea pronunțată de instanță cu privire la prețul de vânzare al spațiilor comerciale ce fac obiectul de reglementare a legii este definitivă și irevocabilă, contravine prevederilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, pe care persoanele interesate să le utilizeze, în formele și modalitățile stabilite de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 5 noiembrie 2002, care au următorul conținut: *„Raportul de evaluare și stabilirea prețului de vânzare pot fi contestate de persoanele interesate, în termen de 5 zile de la depunerea raportului, la secția de contencios administrativ a tribunalului. Judecata se face de urgență, cu citarea contestatorului, a comisiei și a evaluatorului. Comisia este reprezentată de președintele acesteia. Participarea procurorului este obligatorie. Hotărârea este definitivă și irevocabilă.”*

Autorul excepției susține că aceste dispoziții încalcă prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 126 alin. (6) care consacră controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat în sensul constituționalității prevederilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002, chiar sub aspectele avute în vedere de către autorul excepției. Astfel, prin Decizia nr. 161 din 28 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 27 martie 2006, Curtea a statuat că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții care să prevadă căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, stabilind în art. 129 că acestea se exercită *„în condițiile legii”*. Cu același prilej, Curtea a arătat că accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Astfel, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

De asemenea, Curtea a apreciat că nici măcar Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu prevede un dublu grad de jurisdicție, această garanție procedurală existând doar în materie penală, potrivit art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție, în timp ce în celelalte domenii are aplicabilitate textul art. 13 din Convenție. Astfel, textul art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale presupune doar existența posibilității efective de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de Convenție (Cauza *„Kudla împotriva Poloniei”*, 2000) și, în consecință, „nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac”.

Neexistând elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea prevederilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (6), Curtea reține că acestea garantează controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ. Or, dispozițiile legale criticate constituie tocmai expresia transpunerii în legislație a acestui principiu constituțional, asigurând accesul la o instanță judecătorească, respectiv secția de contencios administrativ a tribunalului, al persoanelor nemulțumite de prețul stabilit prin raportul de evaluare întocmit de persoanele autorizate, potrivit legii, selectate de comisiile pentru vânzarea spațiilor comerciale sau de prestări de servicii constituite în localitățile în care există spații care cad sub incidența Legii nr. 550/2002. Așadar, întrucât actul administrativ este supus controlului judecătoresc, critica cu un atare obiect este lipsită de temei constituțional.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local, excepție ridicată de Societatea Comercială „Incitato Fortyogo” — S.R.L. din Târgu Secuiesc în Dosarul nr. 855/119/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 845

din 8 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gheorghe Popa în Dosarul nr. 2.374/4/2008 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.374/4/2008, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Gheorghe Popa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile Legii nr. 146/1997 încalcă principiul constituțional prevăzut de art. 21, întrucât prin instituirea taxei judiciare de timbru se îngreădește liberul acces la justiție.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 care consacră principiul liberului acces la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 146/1997, atât în întregul său, cât și pe articole, a format obiectul controlului de constituționalitate în repetate rânduri. Astfel, prin deciziile nr. 47 din 4 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 28 februarie 2003, nr. 423 din 21 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 14 ianuarie 2005, sau nr. 846 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2007, Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate privind dispozițiile Legii nr. 146/1997.

Curtea a statuat în mod constant că accesul liber la justiție nu înseamnă că acesta trebuie să fie în toate cazurile gratuit; în

acest sens s-a reținut că art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și echitabil ca justițiabilii care trag un folos nemijocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Pe de altă parte, s-a arătat că echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor de judecată stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gheorghe Popa în Dosarul nr. 2.374/4/2008 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 846

din 8 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (1) și art. 68 din Legea nr. 59/1934 asupra Cecului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (1) și art. 68 din Legea nr. 59/1934 asupra Cecului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tobrasco” — S.R.L. în Dosarul nr. 8.793/271/COM/2007 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că partea Călin Ionel Crăciun a depus la dosarul cauzei întâmpinare, prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.793/271/COM/2007, **Tribunalul Bihor—Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (1) și art. 68 din Legea nr. 59/1934 asupra Cecului**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tobrasco” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 67 alin. (1) din Legea nr. 59/1934 este neconstituțional „în măsura în care îngrădește dreptul trăgătorului de a cere anularea unei file CEC ce nu a fost niciodată dată în posesia unui beneficiar, fiind pierdută sau furată direct de proprietarul carnetului de file CEC”. Cu privire la art. 68 din același act normativ, se susține că încalcă liberul acces la justiție, întrucât împiedică trăgătorul „să introducă un recurs efectiv împotriva hotărârii pronunțate” și, de asemenea, prin aceea că „nu prevede dreptul niciuneia dintre părțile participante la procedură să promoveze un recurs efectiv împotriva hotărârii”. În cauză, Judecătoria Bihor a dispus admiterea cererii formulate de Societatea Comercială „Tobrasco” S.R.L. din Oradea în temeiul art. 67 alin. (1) din Legea nr. 59/1934 și a dispus anularea unei file CEC cu privire la care reclamanta a susținut că a fost sustrasă de la sediul său.

Împotriva acestei sentințe a formulat opoziție, în temeiul art. 68 din același act normativ, numitul Călin Ionel Crăciun, arătând că este „nu numai deținătorul, dar și posesorul legitim al filei CEC a cărei anulare s-a solicitat”, întrucât aceasta i-a fost remisă de Societatea Comercială „Tobrasco” — S.R.L. cu ocazia unui contract de împrumut. În consecință, a invocat și lipsa calității procesuale active a acesteia din urmă, în opinia sa societatea comercială neavând calitatea de „posesor” al cecului pentru a putea cere anularea acestuia în condițiile art. 67 alin. (1) din Legea nr. 59/1934, ceea ce a determinat ridicarea prezentei excepții de neconstituționalitate de către Societatea Comercială „Tobrasco” — S.R.L.

Tribunalul Bihor — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale și din actele internaționale invocate. Arată că prin aceste norme „legiuitorul a pus la îndemâna părții interesate atât dreptul de a se adresa instanței, cât și de a formula opoziție în contra ordonanței pronunțate de președintele judecătorei”. În plus, mai arată că accepțiunea dată „recursului” de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale „este aceea de acces la instanță, și nu de cale de atac de felul celei reglementate în dreptul intern român sub această denumire”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu încalcă liberul acces la justiție și nici dreptul la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 67 alin. (1) și art. 68 din Legea nr. 59/1934 asupra

Cecului, publicată în Monitorul Oficial nr. 100 din 1 mai 1934, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 67 alin. (1): „În caz de pierdere, sustragere sau distrugere a cecului, posesorul va putea înștiința despre aceasta pe tras și să solicite anularea titlului printr-o cerere adresată președintelui judecătorei de la locul de plată a cecului.”;

— Art. 68: „În termen de 15 zile de la publicarea ordonanței în Monitorul Oficial deținătorul cecului va putea face opoziție în contra acestei ordonanțe, opoziție ce se va comunica petiționarului, trasului și trăgătorului, odată cu citarea lor înaintea tribunalului locului de plată.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale se invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și art. 21 — *Accesul liber la justiție*, precum și a dispozițiilor art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că prin criticile formulate în cauză nu este pusă în discuție o problemă de constituționalitate, ci de interpretare și aplicare a legii în raport cu situația de fapt dedusă judecării. Astfel, în realitate, Curtea Constituțională este chemată să se pronunțe asupra înțelesului noțiunii de „posesor”, prevăzută de art. 67 alin. (1) din Legea nr. 59/1934, respectiv să stabilească, implicit, dacă autoarea excepției poate avea calitate procesuală în acțiunea de anulare a titlului în caz de pierdere, sustragere sau distrugere a acestuia. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care este sesizată, interpretarea și aplicarea legii în cauzele deduse judecării fiind de competența instanțelor judecătorești, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

De altfel, procedura reglementată de dispozițiile legale criticate dă expresie liberului acces la justiție și dreptului la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, permițând atât posesorului cecului, cât și deținătorului acestui titlu comercial de valoare să se adreseze instanței și, beneficiind de toate garanțiile unui proces echitabil, să își valorifice drepturile ce decurg din acest titlu. În același sens Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, reținând, prin Decizia nr. 172 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 20 martie 2007, că soluția legislativă adoptată de legiuitor prin dispozițiile art. 67 și art. 68 din Legea nr. 59/1934 „nu relevă niciun fine de neconstituționalitate, drepturile și garanțiile procesuale pentru realizarea accesului liber la justiție, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare nefiind înfrânte”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (1) și art. 68 din Legea nr. 59/1934 asupra Cecului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tobrasco” — S.R.L. în Dosarul nr. 8.793/271/COM/2007 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 849

din 8 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, excepție ridicată de Alexandra Luminița Gherman în Dosarul nr. 3.568/301/2006 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.568/301/2006, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România**, excepție ridicată de Alexandra Luminița Gherman.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că în cauză nu a mai avut loc o expertiză, efectuată de un expert independent față de părți, deși a fost încuviințată de instanță. Prepușii agentului constator, parte în dosar, au realizat și expertiza independentă, ceea ce, în opinia autoarei excepției, „constituie o încălcare a principiului asigurării unui proces echitabil”, deoarece, în lipsa pronunțării unui expert independent, „a fost grav afectat echilibrul dintre pozițiile procesuale ale celor două părți”. Se arată că, în măsura în care textul de lege criticat permite încălcarea „garanțiilor firești ale unui proces echitabil”, ca aceea din situația în speță, acesta este neconstituțional.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că normele criticate nu îngrădesc accesul liber la justiție al persoanei sancționate pentru comercializarea metalelor prețioase, „în contextul în care procesul-verbal de contravenție este supus regimului prevăzut de art. 31 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, arătând că prevederea potrivit căreia singura instituție în măsură să efectueze expertize ale metalelor prețioase și ale pietrelor prețioase pe teritoriul României este Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor reprezintă

opțiunea legiuitorului, sens în care Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, se constată că, deși prin încheierea instanței de judecată Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, în integralitatea acestuia, criticile autoarei excepției vizează, în realitate, numai dispozițiile prevăzute de lit. c) a articolului menționat, privind atribuțiile Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor în activitatea de expertizare a metalelor și pietrelor prețioase.

Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „*În desfășurarea activității sale Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor este singura instituție în măsură ca, pe teritoriul României: [...]*”

c) să efectueze expertize ale metalelor prețioase și ale pietrelor prețioase, dispuse de instanțele de judecată și de notariatele publice, la solicitarea organelor de urmărire penală, a organelor vamale sau a organelor de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, precum și la cererea persoanelor fizice și juridice.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 — Accesul liber la justiție*. Se invocă, totodată, dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textelor de lege criticate în prezenta cauză, în raport cu aceleași norme constituționale și față de critici similare. În acest sens sunt deciziile nr. 497 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 7 iulie 2006, și nr. 344 din 18 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 2 aprilie 2008, prin care Curtea, pentru considerentele acolo reținute, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000. Soluția pronunțată de Curte cu acele prilejuri, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, excepție ridicată de Alexandra Luminița Gherman în Dosarul nr. 3.568/301/2006 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 850

din 8 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Barbu Ceciliu Lepădatu și Tudora Lepădatu în Dosarul nr. 14.563/4/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 14.563/4/2006, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Barbu Ceciliu Lepădatu și Tudora Lepădatu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 133 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât lasă judecătorul să aprecieze cu privire la lipsa obiectului cererii de chemare în judecată și aplicarea sancțiunii nulității absolute a acesteia. Astfel, se înlătură posibilitatea judecării cererii din cauza unui formalism inacceptabil de rigid, care este de natură a restrânge accesul liber la justiție.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sancțiunea nulității cererii de chemare în judecată pentru lipsa elementelor esențiale fiind aplicabilă tuturor cererilor de chemare în judecată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 133 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Cererea de chemare în judecată care nu cuprinde numele reclamantului sau al pârâtului, obiectul ei sau semnătura, va fi declarată nulă.*”

Lipsa semnăturii se poate totuși împlini în tot cursul judecății. Dacă pârâtul invocă lipsa de semnătură, reclamantul va trebui să semneze cel mai târziu la prima zi de înfățișare următoare, iar când este prezent în instanță, în chiar ședința în care a fost invocată nulitatea.”

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind liberul acces la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate reglementează nulitatea, ca sancțiune incidentă în cazul lipsei mențiunilor esențiale ale cererii de chemare în judecată. Sunt considerate elemente esențiale ale cererii introductive de instanță numele părților, obiectul cererii și semnătura reclamantului. Regimul juridic al nulității este însă diferit. Astfel, absența numelui părților sau a obiectului cererii este sancționată cu nulitatea, fără ca legea să acorde posibilitatea împlinirii acestor lipsuri, în vreme ce pentru lipsa semnăturii art. 133 alin. 2 din Codul de procedură civilă permite remedierea în tot cursul judecării, dar nu mai târziu de prima zi de înfățișare ce urmează după invocarea neregularității procedurale.

Curtea constată că mențiunile sancționate cu nulitate au un caracter esențial pentru buna administrare a justiției, numele părților, obiectul cauzei și semnătura reclamantului fiind

destinate să individualizeze acțiunea civilă, să ateste manifestarea de voință necesară declanșării procesului civil și conținutul concret al pretențiilor reclamantului, lipsa acestor elemente făcând imposibilă continuarea activității judiciare. Din economia textului procedural rezultă că sancțiunea operează doar în cazul lipsei totale a mențiunilor privitoare la unul dintre elementele esențiale ale cererii de chemare în judecată.

Așa fiind, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale referitoare la liberul acces la justiție, dreptul la apărare și folosirea căilor de atac, ci, dimpotrivă, dau expresie acestor principii, constituind o garanție a respectării drepturilor procesuale ale părților.

În ceea ce privește critica referitoare la aprecierile pe care le face judecătorul chemat să facă interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 133 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că aceasta nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, problemele pe care le ridică autorul excepției constituind aspecte ce țin exclusiv de competența instanțelor de judecată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Barbu Ceciliu Lepădatu și Tudora Lepădatu în Dosarul nr. 14.563/4/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 854

din 8 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maria Mandache în Dosarul nr. 3.834/89/2007 al Tribunalului Vaslui — Secția penală.

La apelul nominal răspunde reprezentantul autoarei excepției, domnul avocat Ciprian Mitoșeriu, din cadrul Baroului Iași, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul autoarei excepției arată că, potrivit informațiilor pe care le deține, partea Gheorghe Șerban nu se află în țară și solicită Curții să aprecieze dacă, în această situație, procedura de citare cu acesta este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând dispozițiile art. 98 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora schimbarea domiciliului uneia dintre părți în timpul judecării trebuie, sub pedeapsa neluării ei în seamă, să fie adusă la cunoștința instanței prin petiție la dosar, consideră că procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportat la art. 98 din Codul de procedură civilă, constată că procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul autoarei excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, expunând, pe larg, susținerile formulate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.834/89/2007, **Tribunalul Vaslui — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Maria Mandache.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă principiul egalității de arme prin aceea că prevede posibilitatea recursului numai împotriva hotărârii prin care instanța se desesizează, nu și împotriva încheierii prin care instanța respinge cererea de desesizare. Se arată că „prin obstacolarea dreptului la recurs în cazul celor care se consideră vătămați prin respingerea cererilor de restituire a cauzei la organul de urmărire penală, nu numai că se creează un grav dezechilibru între aceștia și persoanele aflate în situația opusă din punct de vedere al intereselor procesuale, dar se și neagă dreptul acestora de a se apăra în fața unor învinuiri clar formulate, atât din perspectiva prezentării situației de fapt, cât și din perspectiva încadrării juridice”.

Tribunalul Vaslui — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă normele constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate nu încalcă prevederile art. 21 și nici pe cele ale art. 24 din Constituție, astfel încât excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, potrivit căruia „*Împotriva hotărârii de desesizare se poate face recurs de către procuror și de orice persoană ale cărei interese au fost vătămate prin hotărâre, în 3 zile de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă*”.

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textului de lege criticat în prezenta cauză, în raport de prevederile art. 21 și art. 24 din Legea fundamentală și față de critici similare.

În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 285 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 7 aprilie 2008, prin care, respingând excepția invocată, Curtea a statuat, referindu-se și la jurisprudența sa anterioară, că dispozițiile art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile constituționale invocate. Curtea a reținut că, potrivit art. 126 și art. 129 din Constituție, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești în cadrul procedurii de judecată, precum și modul de exercitare a acestora. În virtutea acestei competențe, legiuitorul stabilește hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi exercitate căile de atac. Acest mod de reglementare a exercitării căilor de atac împotriva încheierilor se justifică prin necesitatea de a se asigura celeritatea procesului penal într-un termen rezonabil, exigență recunoscută cu valoare de principiu atât în sistemul nostru constituțional, cât și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră la art. 6 paragraful 1 dreptul oricărei persoane la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale.

De asemenea, Curtea a reținut că nu sunt încălcate nici prevederile art. 21 din Constituție, deoarece legea asigură accesul persoanelor interesate la justiție, prin reglementarea posibilității exercitării recursului împotriva încheierilor pronunțate de instanță, odată cu exercitarea recursului împotriva sentinței sau a deciziei atacate. Totodată, nu se aduce atingere nici prevederilor art. 24 din Constituție, întrucât persoana interesată își poate formula apărări în cadrul căii de atac prevăzute de lege, care se exercită împotriva hotărârii prin care s-a soluționat fondul cauzei.

Soluția adoptată, ca și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

În plus, în prezenta cauză s-a mai invocat încălcarea, prin același text de lege, a prevederilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi. Nici aceste susțineri nu pot fi reținute, întrucât soluția legislativă prevăzută de art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală nu stabilește privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare, fiind în deplină concordanță cu art. 16 din Legea fundamentală.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maria Mandache în Dosarul nr. 3.834/89/2007 al Tribunalului Vaslui — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 861

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal, precum și ale art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal, precum și ale art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Mihai Stoica în Dosarul nr. 10.178/233/2006 al Judecătoriei Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției a depus la dosarul cauzei o cerere de acordare a unui nou termen de judecată, în vederea angajării unui apărător.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a acestei cereri, arătând că, având în vedere data sesizării Curții Constituționale cu excepția invocată în cauză, autorul acesteia a avut un interval de timp suficient pentru a-și pregăti apărarea.

Curtea respinge cererea de amânare formulată și constată cauza în stare de judecată.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate. Face referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.178/233/2006, **Judecătoria Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal, precum și ale art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi**, excepție ridicată de Mihai Stoica.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 178 alin. 2 din Codul penal sunt discriminatorii, deoarece sancționează mai aspru pe cel care săvârșește fapta de ucidere din culpă în exercitarea unei profesii, în raport cu cel care săvârșește aceeași faptă fără a exercita vreo profesie. În ceea ce privește art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006, autorul excepției susține că, prin abrogarea dispozițiilor legale referitoare la restituirea cauzei la procuror pentru completarea urmăririi penale, inculpatul este privat de dreptul la un proces echitabil și de garantarea dreptului la apărare.

Judecătoria Galați apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că „prevederea formelor agravante ale unei infracțiuni este determinată, în general, de aprecierea — de către legiuitor — asupra gravității infracțiunii respective, atunci când se săvârșește în anumite circumstanțe.[...] Cu privire la textul art. 178 alin. 2 din Codul penal s-ar putea discuta despre o discriminare doar în situația în care legiuitorul ar face distincție între profesii [...], în sensul că ar sancționa mai aspru, de

exemplu, un medic față de un șofer, ceea ce nu se întâmplă.” Se mai arată că sunt neîntemeiate și criticile art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006, pentru aceleași considerente care fundamentează jurisprudența Curții Constituționale în materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că „instituirea unui tratament penal mai sever pentru anumite infracțiuni, apreciate de legiuitor ca fapte cu un grad de pericol social ridicat, nu contravine sub niciun aspect principiului egalității”. Cât privește criticile art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006, se invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal, potrivit cărora „*Uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anume activități se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani*”, precum și ale art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, potrivit cărora „*Articolul 333 se abrogă*”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal, precum și ale art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Mihai Stoica în Dosarul nr. 10.178/233/2006 al Judecătoriei Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 24 — *Dreptul la apărare*.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește criticile art. 178 alin. 2 din Codul penal, acestea sunt neîntemeiate. Astfel, instituirea unui tratament penal mai sever pentru anumite infracțiuni, apreciate de legiuitor ca fapte cu un grad de pericol social ridicat, nu contravine sub niciun aspect principiului egalității în drepturi. În plus, normele criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza acestora, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

II. Cât privește dispozițiile art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006, acestea au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.099 din 22 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 849 din 11 decembrie 2007, și Decizia nr. 344 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 4 mai 2007, Curtea a constatat că dispozițiile art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006, prin care s-a abrogat posibilitatea instanței de a restitui cauza la procuror, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 332 din Codul de procedură penală referitoare la încălcări procedurale prevăzute de art. 197 privind cauzele de nulitate, nu echivalează cu încălcarea dreptului la apărare, deoarece partea interesată are deplina libertate de a-și exercita cum crede de cuviință apărarea. De altfel, rațiunea acestei abrogări este justificată de necesitatea eficientizării actului de justiție, ce implică dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, având în vedere că inexistența posibilității de restituire a cauzei la procuror decât pentru cauze de nulitate absolută reprezintă tocmai o modalitate de împiedicare a tergiversării, instanțele de judecată, în virtutea rolului lor activ, fiind datoare să suplinească eventualele lipsuri ale urmăririi penale.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 862

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 2
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transporturi Auto Astra” — S.A. și Ștefan Rădulescu în Dosarul nr. 7.534/303/2007 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că reprezentanta Societatea Comercială „Transporturi Auto Astra” — S.A., d-na avocat Irina Gheorghe, din cadrul Baroului București, a depus la dosarul cauzei o cerere de acordare a unui nou termen de judecată, pentru imposibilitate de prezentare din motive medicale, anexând și o adeverință medicală în dovedirea celor arătate.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a acestei cereri, arătând că, având în vedere data sesizării Curții Constituționale cu excepția invocată în cauză, a existat timp suficient pentru angajarea altui apărător sau pentru asigurarea substituirii apărătorului ales.

Curtea respinge cererea de amânare formulată și constată cauza în stare de judecată.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, arătând că ceea ce se solicită, în realitate, de către autorii acesteia este completarea textului de lege criticat, aspect care excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.534/303/2007, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transporturi Auto Astra” — S.A. și Ștefan Rădulescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât prevede că se sancționează cu nulitate absolută doar nerespectarea dispozițiilor privind asistarea inculpatului sau învinuitului când aceasta este obligatorie, ceea ce încalcă dreptul la apărare al celorlalte părți în procesul penal. Se mai susține că se aduce atingere dreptului la un proces echitabil, prin aceea că sancțiunea nulității absolute intervine doar în situația în care sunt încălcate dispozițiile legale privind sesizarea instanței, nu și a organului de urmărire penală.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că „norma criticată nu aduce atingere prevederilor constituționale privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, deoarece caracterul relativ sau absolut al nulităților nu are semnificația lipsei sancțiunii procedurale aplicabile unor acte efectuate cu încălcarea dispozițiilor legale sau a unei derogări de la principiul legalității procesului penal”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat este menit să asigure de tuturor părților procesului penal dreptul la apărare, dreptul de a beneficia de un proces echitabil, precum și la judecarea acestuia într-un termen rezonabil. Arată că „invocarea excepției de neconstituționalitate a fost determinată de modul de interpretare și aplicare a legii de către instanța de judecată, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale stabilite prin lege.”

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), al art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 197 alin. 2 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Dispozițiile relative la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acestora și la publicitatea ședinței de judecată sunt prevăzute sub sancțiunea nulității și dispozițiile relative la participarea procurorului, prezența învinuitului sau a inculpatului și asistarea acestora de către apărător, când sunt obligatorii, potrivit legii, precum și la efectuarea referatului de evaluare în cauzele cu infractori minori.*”

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 24 — *Dreptul la apărare*.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autorii acesteia critică reglementarea art. 197 alin. 2 din Codul de procedură penală, deoarece aceasta nu prevede sub sancțiunea nulității și alte situații, cum ar fi nerespectarea dispozițiilor privind asistarea altor persoane decât învinuitul sau inculpatul, sau nerespectarea dispozițiilor legale privind sesizarea organului de urmărire penală.

Asemenea critici vizează însă completarea textului de lege, soluția legislativă în cauză nemulțumindu-i pe autorii excepției din perspectiva a ceea ce nu cuprinde. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. În consecință, excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, întrucât nu intră în competența Curții Constituționale modificarea actului supus controlului său în sensul dorit de autorii excepției.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transporturi Auto Astra” — S.A. și Ștefan Rădulescu în Dosarul nr. 7.534/303/2007 al Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 868

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Bazac în Dosarul nr. 630/294/2007 al Judecătoria Săliște — Secția generală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției a depus la dosarul cauzei o cerere de acordare a unui nou termen de judecată, în vederea angajării unui apărător.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a acestei cereri, arătând că, având în vedere data sesizării Curții Constituționale cu excepția invocată în cauză, autorul acesteia a avut un interval de timp suficient pentru a-și pregăti apărarea.

Curtea respinge cererea de amânare formulată și constată cauza în stare de judecată.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 630/294/2007, **Judecătoria Săliște — Secția generală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Daniel Bazac.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că redactarea imprecisă a textului criticat determină ca judecătorii să facă aprecieri lipsite de obiectivitate. Or, „principiul liberului acces la justiție necesită adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în ceea ce privește condițiile de vătămare rezultate din interpretarea dispozițiilor relative la sesizarea instanței și să nu lase posibilitatea pentru judecător să stabilească el însuși, pe cale jurisprudențială, aceste condiții, în afara legii, adică prin substituirea legiuitorului, încălcând astfel dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție.”

Judecătoria Săliște — Secția generală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, „în cazul nulității, reglementată de alin. (1) al art. 197 din Codul de procedură penală, nu numai că nu este împiedicat accesul liber la justiție, ci chiar este permis accesul la justiție, prin dreptul acordat părții pretins vătămate de a invoca nulitatea și de a proba vătămarea [...]. În exercitarea acestui drept persoana care invocă nulitatea beneficiază de toate drepturile și garanțiile prevăzute de lege.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 197 alin. 1 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Încălcarile dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrag nulitatea actului, numai atunci când s-a adus o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.*”

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat și ale art. 21 — *Accesul liber la justiție.*

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Astfel, nulitatea reprezintă o sancțiune procedurală extremă, care intervine numai atunci când alte remedii nu sunt posibile. Cum însă nu orice încălcare a unei norme procedurale provoacă o vătămare care să nu poată fi reparată decât prin anularea actului, legiuitorul, în art. 197 alin. 1 din Codul de procedură penală, a instituit regula potrivit căreia nulitatea actului făcut cu încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal intervine numai atunci când s-a adus o vătămare ce nu poate fi înlăturată în alt mod. Această reglementare reflectă preocuparea legiuitorului de a salva actele procedurale, care, deși inițial nu au respectat formele procedurale, își pot atinge scopul prin completarea sau refacerea lor. Nimic nu împiedică persoana interesată ca, în ipoteza în care există o vătămare ce nu poate fi înlăturată, să

invoce și să dovedească vătămarea pretinsă. Așa fiind, normele criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale privind dreptul la un proces echitabil, deoarece, pe de o parte, acestea sunt aplicabile în egală măsură tuturor celor cărora li s-a produs o vătămare în drepturile lor procesuale prin încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, asigurându-se astfel dreptul părților la un proces echitabil. Pe de altă parte, condiționarea anulării actului de procedură care nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege de existența unei vătămări ce nu poate fi înlăturată în alt mod nu are semnificația unei sustrageri a acestuia de la aplicarea sancțiunilor legale sau a unei derogări de la obligativitatea respectării legii de către organele de cercetare penală.

În acest sens, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 113 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 14 martie 2005, a cărei soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 din Codul de procedură penală și considerentele care au fundamentat-o își mențin valabilitatea, deoarece nu au intervenit elemente noi.

În prezenta cauză se mai invocă și încălcarea, prin același text legal, a principiului separației puterilor în stat. Nici această susținere nu poate fi reținută, deoarece aprecierea vătămării produse prin încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal se realizează de către judecător pe baza susținerilor părților și a probelor aduse de acestea, fiind specifică activității de înfăptuire a justiției, iar nu celei de legiferare.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Bazac în Dosarul nr. 630/294/2007 al Judecătoriei Săliște — Secția generală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 880

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 și 4 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 și 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Radian Răceală în Dosarul nr. 14.165/4/2006 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală.

La apelul nominal răspunde reprezentantul părții Banca Internațională a Religiiilor, prin lichidator RVA Insolvency

Specialists SPRL, d-na avocat Alina Liță, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, d-na avocat Alina Liță solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie. Depune la dosar concluzii scrise în sensul celor arătate.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 14.165/4/2006, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 și 4 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Radian Răceală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că normele criticate sunt neconstituționale, întrucât reglementează posibilitatea de a fi menținute actele efectuate de un judecător incompatibil.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil, câtă vreme decizia de menținere a actelor anterioare aparține unui judecător ce se bucură de garanțiile de independență și imparțialitate cerute pentru existența unui proces echitabil.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, invocând considerentele care fundamentează jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 52 alin. 2 și 4 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Examinarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare se face de îndată, ascultându-se procurorul când este prezent în instanță, iar dacă se găsește necesar, și părțile, precum și persoana care se abține sau a cărei recuzare se cere.[...]*”

În caz de admitere a abținerii sau a recuzării, se va stabili în ce măsură actele îndeplinite ori măsurile dispuse se mențin.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, contrar susținerilor autorului excepției, dispozițiile legale privitoare la procedura de soluționare a cererii de recuzare, inclusiv cele referitoare la posibilitatea menținerii actelor procedurale efectuate de un judecător incompatibil, dau expresie preocupării legiuitorului de a asigura soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prin împiedicarea tergiversării acestora, corespunzător cerințelor unui proces echitabil. De altfel, menținerea sau nu a acestor acte și măsuri este supusă aprecierii unor judecători care se bucură de garanțiile de independență și imparțialitate ce caracterizează un proces echitabil.

În plus, Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa, de exemplu prin deciziile nr. 49 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 28 februarie 2008, și nr. 1.211 din 18 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 28 ianuarie 2008, că dispozițiile art. 52 din Codul de procedură penală, referitoare la procedura de soluționare a cererii de recuzare, sunt în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale privitoare la dreptul la un proces echitabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, considerentele de principiu care fundamentează această jurisprudență sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 și 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Radian Răceală în Dosarul nr. 14.165/4/2006 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală .

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 893

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² și art. 580³
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² și 580³ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Anton Constantin în Dosarul nr. 10.094/233/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef referă asupra cauzei, arătând că autorul excepției a depus la dosar „Precizări” prin care solicită să se constate că dispozițiile art. 580² și 580³ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care încheierea prin care se respinge cererea de aplicare a amenzii civile este irevocabilă și nu poate fi atacată prin nicio cale de atac.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.094/233/2007, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² și 580³ din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Anton Constantin cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Încheierii din 22 octombrie 2007 a Judecătoriei Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16, 21, 24 și 124, deoarece „încalcă dreptul la două grade de jurisdicție, dreptul la un control judiciar ierarhic, dreptul la un proces public și echitabil și dreptul accesului liber la justiție prin aceea că cetățeanul justițiabil nu mai poate exercita o altă cale de atac.”

Instanța de judecată apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 580² și art. 580³ din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut:

Art. 580²: „*Dacă debitorul refuză să îndeplinească o obligație de a face cuprinsă într-un titlu executoriu, în termen de 10 zile de la primirea somației, creditorul poate fi autorizat de instanța de executare, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să o îndeplinească el însuși sau prin alte persoane, pe cheltuiala debitorului.*”;

Art. 580³: „*Dacă obligația de a face nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unei amenzi civile. Instanța sesizată de creditor poate obliga pe debitor, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să plătească, în favoarea statului, o amendă civilă de la 200.000 lei la 500.000 lei, stabilită pe zi de întârziere până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.*”

Dacă în termen de 6 luni debitorul nu va executa obligația prevăzută în titlul executoriu, la cererea creditorului, instanța care a dispus obligarea debitorului la plata unei amenzi civile pe zi de întârziere în favoarea statului va fixa suma datorată statului cu acest titlu, prin încheierea irevocabilă, dată cu citarea părților, iar pentru acoperirea prejudiciilor cauzate prin neîndeplinirea obligației prevăzute de alin. 1, creditorul poate cere obligarea debitorului la daune-interese; în acest din urmă caz, dispozițiile art. 574 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Amenda civilă va putea fi anulată, în tot sau în parte, ori redusă, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu sau, după caz, pentru alte motive temeinice, pe cale de contestație la executare.

Încheierile date în condițiile prezentului articol sunt executorii și se comunică din oficiu, prin grija grefierului de ședință, organelor fiscale competente în vederea executării silită, potrivit Codului de procedură fiscală.

Pentru neexecutarea obligațiilor prevăzute în prezentul articol nu se pot acorda daune cominatorii.”

Autorul excepției susține că aceste texte de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției, întrucât încheierea pronunțată de instanța de judecată are caracter irevocabil, debitorul neavând la dispoziție nicio cale de atac împotriva acesteia.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate.

Astfel, spre exemplu, prin Decizia nr. 484 din 9 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 14 ianuarie 2005, și Decizia nr. 207 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 9 mai 2007, Curtea a statuat, referitor la dispozițiile art. 580³ din Codul de procedură civilă, că „reglementarea criticată se subsumează Cărtii a V-a a Codului de procedură civilă, consacrată executării silite a obligațiilor stabilite printr-un titlu executoriu, constituind secțiunea a IV-a referitoare la executarea silite a obligațiilor de a face sau de a nu face. Finalitatea acesteia este evidentă și constă în determinarea debitorului rău-platnic de a executa obligația la care este ținut în temeiul unui titlu executoriu, pe care numai el o poate executa, prin aplicarea unei amenzi civile stabilite pe zi de întârziere până la data executării. Prin exercitarea acestei constrângeri cu caracter pecuniar se urmărește contracararea manoperelor abuzive, ținând la tergiversarea îndeplinirii obligațiilor asumate de

debitor, în vederea asigurării celerității, ca exigență imperativă a executării silite.

Așa fiind, ar fi illogic și contrar finalității urmărite ca încheierea de obligare a debitorului la plata amenzii civile să fie supusă unor căi de atac. Consacrarea caracterului irevocabil al acestei încheieri este deci în deplină concordanță cu finalitatea reglementării, fără ca prin aceasta să se încalce prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât, așa cum Curtea a statuat în mod constant, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate căile de atac și, deci, la toate gradele de jurisdicție, legiuitorul fiind suveran în a limita, pentru rațiuni impuse de specificul domeniului supus reglementării, un atare acces”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția adoptată și argumentele ce au stat la baza deciziilor menționate se mențin și în cauza de față.

Referitor la dispozițiile art. 580² din Codul de procedură civilă, Curtea constată că argumentele reținute în prealabil sunt pe deplin aplicabile, astfel încât critica cu un atare obiect nu poate fi reținută.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² și art. 580³ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Anton Constantin în Dosarul nr. 10.094/233/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 894

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Duță, în nume personal și ca reprezentant al Societății Agricole Inotești, în Dosarul nr. 1.889/259/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală și în Dosarul nr. 6.796/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, Marin Duță. Lipsește partea Cătălin Ceort, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.308D/2008 și nr. 1.311D/2008, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Marin Duță se opune conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.311D/2008 la Dosarul nr. 1.308D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Autorul excepției face referiri asupra situației de fapt din dosare și recuză procurorii care instrumentează cauzele, deoarece „nu apără drepturile cetățenilor, ci apără infractorii”.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.889/259/2007, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marin Duță, reprezentantul Societății Agricole Inotești, județul Prahova.

Prin Încheierea din 8 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.796/1/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marin Duță.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1) și (2), art. 21, 40, 44, 124, 131 alin. (1) și art. 134.

Tribunalul Prahova — Secția penală și Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278 — *Plângerea contra actelor procurorului* — și art. 278¹ — *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de neprimire în judecată* — din Codul de procedură penală.

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 privitoare la accesul liber la justiție, art. 40 privind dreptul de asociere, art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public și art. 134 privind atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii.

Examinând susținerile autorului excepției, Curtea constată că aspectele înfățișate nu vizează constituționalitatea textelor de lege criticate, ci situația de fapt din dosare, astfel încât acestea nu pot fi reținute, deoarece ele nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Duță, în nume personal și ca reprezentant al Societății Agricole Inotești, în Dosarul nr. 1.889/259/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală și în Dosarul nr. 6.796/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea Metodologiei de monitorizare a pieței interne a gazelor naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 62/2007

Având în vedere prevederile art. 8 alin. (1) lit. p) pct. 1 și 2 și lit. u) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 3 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 410/2007,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia de monitorizare a pieței interne a nr. 62/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, gazelor naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2008, se modifică după cum Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmează:

1. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — În cadrul categoriilor de consumatori prevăzute la art. 11 alin. (2), raportarea se realizează pe tipuri de consumatori, astfel:

A. Pentru consumatorii casnici

Tipul de consumator	Consumul anual			Utilizări pentru
	GJ	MWh	mc	
D1	8,37	2,33	221,90	Preparare hrană și apă caldă
D2	16,74	4,65	442,86	
D3	83,70	23,25	2.214,29	Încălzire, preparare hrană și apă caldă
D3b	125,60	34,89	3.322,86	
D4	1.047,00	290,83	27.619,05	Încălzire condominii cu cel puțin 10 locuințe

B. Pentru consumatorii noncasnici

1. Alți consumatori noncasnici

Tipul de consumator	Consumul anual			Utilizări pentru
	GJ	MWh	mc	
R1	16,74	4,65	442,86	Încălzire, preparare hrană și apă caldă
R2	83,70	23,25	2.214,29	
R3	418,60	116,28	11.074,29	
R4	4.186,00	1.162,78	110.740,95	
R5	41.860,00	11.627,78	1.107.407,62	

2. Consumatori comerciali și consumatori industriali

Tipul de consumator	Consumul anual			Factorul de sarcină*)
	GJ	MWh	mc	
I1	418,60	116,28	11.074,29	nu este stabilit, dacă este necesar 115—200 zile
I2	4.186,00	1.162,78	110.740,95	200 zile
I3-1	41.860,00	11.627,78	1.107.407,62	200 zile, 1.600 ore
I3-2	41.860,00	11.627,78	1.107.407,62	250 zile, 4.000 ore
I4-1	418.600,00	116.277,8	11.074.076,19	250 zile, 4.000 ore
I4-2	418.600,00	116.277,8	11.074.076,19	330 zile, 8.000 ore
I5-4	4.186.000,00	1.162.778,00	110.740.761,9	330 zile, 8.000 ore”

2. La articolul 15, alineatul (1) va avea următorul cuprins:
„Art. 15. — (1) Cantitățile achiziționate vor fi exprimate în mii mc și MWh, iar prețurile în RON/MWh, în condițiile de bază prevăzute de Regulamentul de măsurare a gazelor naturale tranzacționate în România. Prețurile vor fi prezentate fără TVA.”

3. La articolul 15, alineatul (2) se abrogă.

4. La articolul 16, alineatul (2) va avea următorul cuprins:
„(2) Pentru consumatorii captivi, prețurile finale înregistrate și raportate vor include tarifele pentru prestarea serviciilor de transport, de înmagazinare și/sau de distribuție, după caz. Prețurile de vânzare a gazelor naturale către consumatorii finali captivi se comunică în RON/MWh, în condițiile de bază prevăzute de Regulamentul de măsurare a gazelor naturale tranzacționate în România. Prețurile vor fi prezentate fără TVA.”

5. La articolul 16, alineatul (5) va avea următorul cuprins:
„(5) Se va înregistra numărul de consumatori, în funcție de tipurile de consumatori standard prevăzute la art. 11 și 12, astfel:

- număr de consumatori în luna curentă;
- număr de consumatori care au încheiat contracte noi în luna curentă, pentru un loc nou de consum;
- număr de consumatori care au reziliat contractul în luna curentă.”

6. La articolul 19 alineatul (2), litera f) se abrogă.

7. La articolul 20, alineatul (1) va avea următorul cuprins:
„Art. 20. — (1) Cantitățile vândute vor fi exprimate în mii mc și MWh, iar prețurile în RON/MWh, în condițiile de bază prevăzute de Regulamentul de măsurare a gazelor naturale tranzacționate în România. Prețurile vor fi prezentate fără TVA.”

8. La articolul 20, alineatul (4) se abrogă.

9. La articolul 21, alineatul (3) va avea următorul cuprins:
„(3) Cantitățile destinate consumului propriu și stocurile vor fi exprimate în mii mc și MWh, iar prețurile în RON/MWh, în condițiile de bază prevăzute de Regulamentul de măsurare a gazelor naturale tranzacționate în România. Prețurile vor fi cele înregistrate în evidența contabilă a titularului de licență.”

10. La articolul 21, alineatul (4) se abrogă.

11. La articolul 22 alineatul (2), litera e) se abrogă.

12. La articolul 23, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Cantitățile înmagazinate vor fi exprimate în mii mc și MWh, iar prețurile în RON/MWh, în condițiile de bază prevăzute de Regulamentul de măsurare a gazelor naturale tranzacționate în România. Prețurile vor fi prezentate fără TVA.”

13. La articolul 23, alineatul (3) se abrogă.

14. La articolul 25, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Capacitățile rezervate vor fi exprimate în mii mc/h și MWh/h, iar cantitățile transportate vor fi exprimate în mii mc și în MWh.”

15. La articolul 25, alineatul (4) se abrogă.

16. La articolul 27, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În raport se menționează contractele încheiate cu utilizatorii și se vor detalia capacitățile totale, capacitățile disponibile și capacitățile rezervate pentru fiecare utilizator și linie de tranzit, tarifele de tranzit aplicate și cantitățile transportate.”

17. La articolul 29, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Capacitățile rezervate vor fi exprimate în mii mc/ciclu de depozitare și în MWh/ciclu de depozitare, iar cantitățile înmagazinate vor fi exprimate în mii mc și în MWh.”

18. La articolul 29, alineatul (4) se abrogă.

19. La articolul 31, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Raportul va detalia contractele încheiate de distribuitor cu utilizatorii sistemului de distribuție, respectiv consumatori captivi, consumatori eligibili și/sau terți furnizori și va detalia numărul consumatorilor, cantitățile distribuite, în cadrul fiecărei grupe de consumatori.”

Art. II. — Anexa nr. 1a „Raport privind achizițiile de gaze naturale”, anexa nr. 1b „Raport privind vânzările de gaze naturale către consumatori finali”, anexa nr. 1c „Raport privind vânzările de gaze naturale către alți furnizori/distribuitori/transportatori”, anexa nr. 1d „Consum propriu și stocuri”, anexa nr. 1e „Înmagazinare”, anexa nr. 2 „Raport privind serviciile de transport prestate”, anexa nr. 3 „Raport privind serviciile de tranzit prestate”, anexa nr. 4 „Raportul privind serviciile de înmagazinare prestate” și anexa nr. 5 „Raport privind serviciile de distribuție prestate” la Metodologia de monitorizare a pieței interne a gazelor naturale se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—9, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Compartimentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, precum și operatorii licențiați din sectorul gazelor naturale și consumatorii eligibili vor asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Gergely Olosz

R A P O R T
privind achizițiile de gaze naturale
luna

Denumire titular licență

Nr. licență

Specificație	Furnizor	Cantitate		Preț	Cantități destinate				Structura achiziției de gaze naturale	Cursul de schimb	
		mii mc	MWh		comercializării în luna curentă		înmagazinării			RON/USD	RON/USD
					mii mc	MWh	mii mc	MWh			
1. Din perimetre de producție											
— gaze naturale din producția curentă	X								X		X
2. De la furnizori externi (import direct)											
— nr. și dată contract									X		
— nr. și dată contract									X		
.....									X		
3. De la furnizorii interni									X		X
— nr. și dată contract.....									intern		
									import		X
									amestec		
									intern		
									import		X
									amestec		
									intern		
									import		X
									amestec		
Total	X			X							X

N.B.

Gazele cumpărate/din producție pentru a fi înmagazinate vor fi înregistrate în raportul de achiziții numai în luna în care sunt achiziționate.

Data

Certificăm realitatea și exactitatea datelor.

Director general,

.....

R A P O R T
privind vânzările de gaze naturale către consumatorii finali
luna

Specificație	Tipul de consumator	Nr. consumatori			Cantitate		Preț
		Număr consumatori curentă luna	Nr. consumatori care au încheiat contracte noi în luna curentă, pentru un loc nou de consum	Nr. consumatori care au reziliat contractul în luna curentă	mii mc	MWh	
I. CONSUMATORI CAPTIVI							
A. Consumatori finali conectați direct la SNT	x						x
A.1 cu un consum anual de până la 1.162,78 MWh/an	x						x
CONSUMATORI CASNICI	x						
A.1.1 Consumatori casnici	x						
	D1						
	D2						
	D3						
	D3b						
	D4						
CONSUMATORI NONCASNICI	x						
A.1.2 Alți consumatori noncasnici	x						
	R1						
	R2						
	R3						
	R4						
A.1.3 Alți consumatori industriali	x						
	I1						
	I2						
A.1.4 Consumatori comerciali	x						
	I1						
	I2						
A.2 cu un consum anual între 1.162,79 MWh/an și 11.627,78 MWh/an	x						x
CONSUMATORI NONCASNICI	x						
A.2.1 Alți consumatori noncasnici	x						
	R5						
A.2.2 Producători de energie electrică și/sau termică	x						
	I3-1						
	I3-2						

Specificație	Tipul de consumator	Nr. consumatori			Cantitate		Preț
		Număr consumatori luna curentă	Nr. consumatori care au încheiat contracte noi în luna curentă, pentru un loc nou de consum	Nr. consumatori care au reziliat contractul în luna curentă	mii mc	MWh	
A.2.3 Alți consumatori industriali	x						RON/MWh
	I3-1						
	I3-2						
A.2.4 Consumatori comerciali	x						
	I3-1						
	I3-2						
A.3 cu un consum anual între 11.627,79 MWh/an și 116.277,79 MWh/an CONSUMATORI NONCASNICI	x						x
A.3.1 Producători de energie electrică și/sau termică	x						
	I4-1						
	I4-2						
A.3.2 Consumatori din industria chimică	x						
	I4-1						
	I4-2						
A.3.3 Alți consumatori industriali	x						
	I4-1						
	I4-2						
A.3.4 Consumatori comerciali	x						
	I4-1						
	I4-2						
A.4 cu un consum anual între 116.277,80 MWh/an și 1.162.777,87 MWh/an CONSUMATORI NONCASNICI	x						x
A.4.1 Producători de energie electrică și/sau termică	x						
	I5-4						
A.4.2 Consumatori din industria chimică							
	I5-4						
A.4.3 Alți consumatori industriali							
	I5-4						
A.4.4 Consumatori comerciali							
	I5-4						
A.5 cu un consum anual peste 1.162.777,87 MWh/an CONSUMATORI NONCASNICI	x						x
A.5.1 Producători de energie electrică și/sau termică	x						
A.5.2 Consumatori din industria chimică							

Specificație	Tipul de consumator	Nr. consumatori			Cantitate		Preț
		Număr consumatori luna curentă	Nr. consumatori care au încheiat contracte noi în luna curentă, pentru un loc nou de consum	Nr. consumatori care au reziliat contractul în luna curentă	mii mc	MWh	
B.3 cu un consum anual între 116,29 MWh/an și 1.162,78 MWh/an	x						RON/MWh
CONSUMATORI CASNICI	x						x
B.3.1 Consumatori casnici	x						
	D4						
CONSUMATORI NONCASNICI	x						
B.3.2 Alți consumatori noncasnici	x						
B.3.3 Alți consumatori industriali	x						
B.3.4 Consumatori comerciali	x						
B.3.5 Producători de energie electrică și/sau termică	x						
B.4 cu un consum anual între 1.162,79 MWh/an și 11.627,78 MWh/an	x						x
CONSUMATORI NONCASNICI	x						
B.4.1 Alți consumatori noncasnici	x						
B.4.2 Alți consumatori industriali	R5						
B.4.3 Consumatori comerciali	x						
B.4.4 Producători de energie electrică și/sau termică	I3-1						
	I3-2						
	I3-1						
	I3-2						
	I3-1						
	I3-2						
B.5 cu un consum anual între 11.627,79 MWh/an și 116.277,79 MWh/an	x						x
CONSUMATORI NONCASNICI	x						
B.5.1 Producători de energie electrică și/sau termică	x						
	I4-1						
	I4-2						
B.5.2 Consumatori din industria chimică	x						
	I4-1						
	I4-2						

Specificație	Tipul de consumator	Nr. consumatori			Cantitate		Preț
		Număr consumatori luna curentă	Nr. consumatori care au încheiat contracte noi în luna curentă, pentru un loc nou de consum	Nr. consumatori care au reziliat contractul în luna curentă	mii mc	MWh	
	R3						RON/MWh
	R4						
A.1.3 Alți consumatori industriali	x						
	I1						
	I2						
A.1.4 Consumatori comerciali	x						
	I1						
	I2						
A.2 cu un consum anual între 1.162,79 MWh/an și 11.627,78 MWh/an	x						x
CONSUMATORI NONCASNICI	x						
A.2.1 Alți consumatori noncasnici	x						
	R5						
A.2.2 Producători de energie electrică și/sau termică	x						
	I3-1						
	I3-2						
A.2.3 Alți consumatori industriali	x						
	I3-1						
	I3-2						
A.2.4 Consumatori comerciali	x						
	I3-1						
	I3-2						
A.3 cu un consum anual între 11.627,79 MWh/an și 116.277,79 MWh/an	x						x
CONSUMATORI NONCASNICI	x						
A.3.1 Producători de energie electrică și/sau termică	x						
	I4-1						
	I4-2						
A.3.2 Consumatori din industria chimică	x						
	I4-1						
	I4-2						
A.3.3 Alți consumatori industriali	x						
	I4-1						
	I4-2						
A.3.4 Consumatori comerciali	x						
	I4-1						
	I4-2						

Specificație	Tipul de consumator	Nr. consumatori			Cantitate		Preț
		Număr consumatori luna curentă	Nr. consumatori care au încheiat contracte noi în luna curentă, pentru un loc nou de consum	Nr. consumatori care au reziliat contractul în luna curentă	mii mc	MWh	
B.2.3 Alți consumatori industriali	x						RON/MWh
	I1						
B.2.4 Consumatori comerciali	x						
	I1						
B.3 cu un consum anual între 116,29 MWh/an și 1.162,78 MWh/an	x						x
CONSUMATORI CASNICI	x						
B.3.1 Consumatori casnici	x						
	D4						
CONSUMATORI NONCASNICI	x						
B.3.2 Alți consumatori noncasnici	x						
	R4						
B.3.3 Alți consumatori industriali	x						
	I2						
B.3.4 Consumatori comerciali	x						
	I2						
B.3.5 Producători de energie electrică și/sau termică	x						
	I2						
B.4 cu un consum anual între 1.162,79 MWh/an și 11.627,78 MWh/an	x						x
CONSUMATORI NONCASNICI	x						
B.4.1 Alți consumatori noncasnici	x						
	R5						
B.4.2 Alți consumatori industriali	x						
	I3-1						
	I3-2						
B.4.3 Consumatori comerciali	x						
	I3-1						
	I3-2						
B.4.4 Producători de energie electrică și/sau termică	x						
	I3-1						
	I3-2						
B.5 cu un consum anual între 11.627,79 MWh/an și 116.277,79 MWh/an	x						x
CONSUMATORI NONCASNICI	x						
B.5.1 Producători de energie electrică și/sau termică	x						
	I4-1						
	I4-2						

ANEXA Nr. 3
(Anexa nr. 1c la metodologie)

R A P O R T
privind vânzările de gaze naturale către alți furnizori/distribuitori/transportatori
luna

Specificație	Nr. și data contractului	Cantitate		Preț RON/MWh	Tarife medii incluse în preț pentru:		serviciile de distribuție		Structură vânzări
		mii mc	MWh		serviciile de transport RON/MWh	serviciile de înmagazinare RON/MWh	RON/MWh	RON/MWh	
— denumire client									intern import amestec
— denumire client									intern import amestec
Total	X				X	X		X	

Data

Certificăm realitatea și exactitatea datelor.

Director general,

.....

ANEXA Nr. 4
(Anexa nr. 1d la metodologie)

CONSUM PROPRIU ȘI STOCURI
luna

Specificație	Cantitate		Preț RON/MWh
	mii mc	MWh	
— Consum tehnologic			
— Consum energetic (încălzire, preparare hrană, apă caldă)			
— Diferențe stocuri din conductele proprii			
— Diferențe stocuri din conductele terților			
— Abateri datorate erorilor de măsură			
Total			X

Data

Certificăm realitatea și exactitatea datelor.

Director general,

.....

	Capacitate totală		Capacitate disponibilă		Nr./dată contract	Capacitate rezervată		Cantitate preluată	
	1.000 mc/h	MWh/h	1.000 mc/h	MWh/h		1.000 mc/h	MWh/h	1.000 mc/h	MWh/h
2. SRM Medieșu Aurit					X				
— furnizor/consumator eligibil.....									
— furnizor/consumator eligibil.....									
— furnizor/consumator eligibil.....									
3. SRM Szeged					X				
— furnizor/consumator eligibil.....									
— furnizor/consumator eligibil.....									
— furnizor/consumator eligibil.....									
B. Pentru gazele naturale din PRODUȚIA INTERNĂ									
1. SRM 1 ...					X				
Denumire producător					X				
Denumire furnizor/consumator eligibil									
2. SRM 2 ...					X				
Denumire producător									
Denumire furnizor/consumator eligibil									
.....									
II. Puncte de ieșire din SNT									
SRM 1					X				
Denumire furnizor licențiat 1....					X				
Denumire furnizor licențiat 2....									
Denumire consumator eligibil/loc de consum 1....									
Denumire consumator eligibil/loc de consum 2....									
SRM 2					X				
Denumire furnizor licențiat 1....									
Denumire furnizor licențiat 2....									
Denumire consumator eligibil/loc de consum 1....									
Denumire consumator eligibil/loc de consum 2....									
SRM 3....					X				
Denumire furnizor licențiat 1....									
Denumire furnizor licențiat 2....									
Denumire consumator eligibil/loc de consum 1....									
Denumire consumator eligibil/loc de consum 2....									
Denumire furnizor licențiat 1....									
Denumire furnizor licențiat 2....									
Denumire consumator eligibil/loc de consum 1....									
Denumire consumator eligibil/loc de consum 2....									

Data

Certificăm realitatea și exactitatea datelor.
Director general,

.....

Denumire titular licență
Nr. licență

R A P O R T
privind serviciile de tranzit prestate
în luna

	Capacitate totală		Capacitate disponibilă		Nr./dată contract	Capacitate rezervată		Cantitate transportată		Tarif tranzit RON/MWh	Total prestație
	1.000 mc/h	MWh/h	1.000 mc/h	MWh/h		1.000 mc/h	MWh/h	mii mc	MWh		
Fir 1					X						
— beneficiar 1											
— beneficiar 2											
— beneficiar 3											
Fir 2.....											
— beneficiar 1					X						
— beneficiar 2											
— beneficiar 3											
Fir 3.....											
— beneficiar 1					X						
— beneficiar 2											
— beneficiar 3											
Total					X						

Data

Certificăm realitatea și exactitatea datelor.
Director general,

.....

	Nr./dată contract distribuție	Nr. consumatori	Cantitate distribuită	
			mii mc	MWh
B.2 cu un consum între 23,26 MWh/an și 116,28 MWh/an	X			
B.3 cu un consum între 116,29 MWh/an și 1.162,78 MWh/an	X			
B.4 cu un consum între 1.162,79 MWh/an și 11.627,78 MWh/an	X			
B.5 cu un consum între 11.627,79 MWh/an și 116.277,79 MWh/an	X			
B.6 cu un consum peste 116.277,79 MWh/an	X			
B. Total consumatori finali eligibili:	X			
E.1 cu un consum de până la 23,25 MWh/an	X			
E.2 cu un consum între 23,26 MWh/an și 116,28 MWh/an	X			
E.3 cu un consum între 116,29 MWh/an și 1.162,78 MWh/an	X			
E.4 cu un consum între 1.162,79 MWh/an și 11.627,78 MWh/an	X			
E.5 cu un consum între 11.627,79 MWh/an și 116.277,79 MWh/an	X			
E.6 cu un consum peste 116.277,79 MWh/an	X			
C. Total furnizori licențiați:	X			
— denumire furnizor				

Data

Certificăm realitatea și exactitatea datelor.

Director general,

.....

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN
**privind aprobarea Certificatului de absolvire a Departamentului pentru pregătirea
personalului didactic**

În baza prevederilor art. 68 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile Legii nr. 288/2004 privind organizarea studiilor universitare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Certificatul de absolvire a Departamentului pentru pregătirea personalului didactic, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Gestionarea Certificatului de absolvire a Departamentului pentru pregătirea personalului didactic se face în conformitate cu reglementările în vigoare privind regimul actelor de studii.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice altă prevedere contrară.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Direcția generală managementul resurselor umane și Direcția generală strategii și programe universitare din cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, precum și instituțiile de învățământ superior acreditate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Zvetlana Preoteasa,
secretar de stat

București, 22 iulie 2008.
Nr. 4.872.

<p>ROMÂNIA MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI</p> <p>Seria ... Nr. 00000000</p> <p><i>CERTIFICAT DE ABSOLVIRE</i></p> <p>Domnul/doamna</p> <p>năcut(ă) în anul, luna, ziua</p> <p>în localitatea</p> <p>judetul</p> <p>a absolvit DEPARTAMENTUL PENTRU PREGĂTIREA PERSONALULUI DIDACTIC, Nivelul, obținând de credite de studii transferabile 3).</p> <p>la data de</p> <p><i>I se eliberează prezentul certificat spre a-i servi la încadrarea în învățământ, conform reglementărilor prevăzute de legislația în vigoare.</i></p> <p>RECTOR, 4) DIRECTOR, 5)</p> <p>L.S.</p> <p>Secretar Șef, 6)</p>	<p>ROMÂNIA MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI</p> <p>Seria ... Nr. 00000000</p> <p><i>CERTIFICAT DE ABSOLVIRE</i></p> <p>Domnul/doamna</p> <p>năcut(ă) în anul, luna, ziua</p> <p>în localitatea</p> <p>judetul</p> <p>a absolvit DEPARTAMENTUL PENTRU PREGĂTIREA PERSONALULUI DIDACTIC, Nivelul, obținând de credite de studii transferabile, la data de</p> <p><i>I se eliberează prezentul certificat spre a-i servi la încadrarea în învățământ, conform reglementărilor legale în vigoare.</i></p> <p>RECTOR, L.S.</p> <p>Secretar șef,</p> <p>Nr. din</p> <p><i>Certificatul este însoțit de foaia matricolă.</i></p>
MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI	
<p>Nr. din</p> <p>Semnătura titularului</p> <p>Certificatul este însoțit de foaia matricolă.</p> <p>1) Denumirea instituției de învățământ superior</p> <p>2) Numele, inițiala/le tatălui și prenumele absolventului</p> <p>3) Conform legislației în vigoare</p> <p>4) Rectorul instituției de învățământ superior</p> <p>5) Directorul Departamentului pentru pregătirea personalului didactic</p> <p>6) Secretarul șef al instituției de învățământ superior</p> <p>7) Numărul curent din registrul actelor de studii și data eliberării</p>	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 283107